

Lelki vezetők – a győzelemért

Vezetői szolgálatom egyik megdöbbentő felfedezése volt az utábbi években, miszerint a káliforniai bizottsági áléseken, valamint konferenciákon és képviselőgyűléseken a felszólalások résztvevői nagy többsége egy, a politikai kárléleltől elcsúszott modellt követ. A hozzájárulások pontos megfigyelése még arra is lehetőséget ad, hogy nyomon követhessük a politikai kárlélet felkapott témáit, vagy akár az illető káléleltől pártállásait is. Valóban így kell ennek lennie? Sámuel idejében azt kiáltották a népi képviselők, hogy "Ézrálassz nekünk királyt, aki tőljen felettünk, mint minden népnek szokás" (1Sám 8:5). A szövegösszeállításból kitűnik, hogy nem ez lett volna Isten idejű terve néppel kapcsolatban.

Meg vagyok

győződve arról, hogy akik részt kívánnak venni Isten mai népeinek vezetőségében - akár helyi gyülekezetben, akár egyetemes szinten -, vagy hozzájárulni szeretnének szolgálati, az adott keretek között, és tanácsolni akarják a vezetőket, sokkal többet kellene olvasniuk a Bibliájukat, mint amennyit a televíziós politikai műsorai előtt látnak. Nem kétséges, hogy minél több időt töltenek valamivel, annál inkább ártóan gondolkodásunkat, és sokszor képtelenek vagyunk függetlenül magunkat a világi gondolkodásról, amikor pedig éppen erre lenne szükségünk.

Meg tudjuk-e

fogalmazni azokat az alapvető káléleltételeket, amelyek a világi vezetőség és Isten népeinek vezetése között vannak? Vagy úgy is kérdezhetem: Van-e egyáltalán káléleltételek a vezetőség és a népi vezetőség között Isten népe, és bármely más szervezet között?

A mindennapi

életben a vezetőkkel szemben - többek között - az alábbi hátrányok elvárásait támasztjuk:

- Sugározzon

erőt: Legyen a fellépése megnyerő, az emberek vállalkozással legyenek iránta, ragadja magával a követőket.

- Tudja,

hogyan akar: Legyen magabiztos, és világosan vezesse elő, honnan-hova tartunk a keze alatt; jelenleg meg a célt, és fogalmazza meg a stratégiát.

- Harcoljon

értünk, vezettek: Legyen bátor, álljon ki a rabizottak mellett, bármilyen társaságban; tudják, hogy báthatnak benne, mert nem fogja elárulni őket.

Nemzetünk nagy

hősei - mint Kossuth Lajos, II. Rákóczi Ferenc, Bocskai István, vagy a többiek - egy ilyen célt jelentenek meg nekünk. (Nem felejtethetjük azonban el, hogy a szemelykről alkotott kép ideálisított egy bizonyos történelmi összefüggésben, káléleltételekben azért, mert azok a célok, amelyekért harcoltak, sajnos mind elbuktak.)

Isten népeinek

nagy vezetői ebből a szempontból zavarba hoznak bennünket. A kritikus pillanatokban, amikor ki kell derílnie, hogy mennyiben felelnek meg a vezetői elvárásoknak, nem az emberi elvárások szerint cselekedtek. Igaz volt ez Mészárosra, Jászsuára, Dávidra és másokra is.

A Jászfajt

királyi szertartás (2Korinthus 20.) nagyszerű példát mutat erre. A szertartásból kiderül, hogy a fent említett elvárásoknak maga Isten felel meg, mint vezető. A látható vezetőnek, Jászfajtnak, viszont egy másfajta szerepe volt a nép előtt. Jahiázielen a prófétán keresztül az Ásr. Nem a vezető bitorát előszór. Ki a keresztény vezető? Mi a dolga Isten népe előtt? Milyen eszközökkel teljesíti a megbízatását?

Jászfajt egyike

volt Jéda kegyes királyainak. A krónika azt jegyzi fel róla, hogy kereste Istent és az ő parancsolataiban járt:

- kiirtotta

a bálványimádást,

- tanításokat

kezdte ki Jéda minden városába,

- adásokat

hoztak neki a filiszteusok és az arabok,

- nagy

épekezései voltak,

- ő

maga is utazott a nép között és megtértette őket az Ásrhoz,

- igazságos

bíráskodott a jellemtelen városokat, akik nem voltak személynézők, és ajándékok nélkül a tettek.

Sajátin nem állt Jászfajt és Jéda sikereinek, Ágy az ammonitikon és a moabitikon keresztül a támadást intézett ellenük. Ebben a szertartásban találunk néhány fontos alapelemet a sikeres keresztény vezetők számára. Jászfajt a problémáin az Urat kezdte keresni, és erre hívta a népet is.

1. A bevezetőben említettem, miszerint az egyik elvárás a vezetőtől, hogy sugározzon erőt. Jászfajt nyilvánosan Isten eljárt az azt mondta: "Nincsen mibennünk erő" - nem egy biztatás felépítés - gondolhatnánk. Azonban ebben az imádságban van egy fontos hitvallás is: "Uram, őseink Istene! Te vagy Isten a mennyben, aki uralkodsz a népek minden királylásán! A te kezében van az erő és a hatalom, és senki sem állhat meg veled szemben" (2Kor 20:6).

A vezető mutassa be az erő forrását; tegyen hitelesen bizonyosságot Isten hatalmáról, látszan fel úgy, mint aki a világegyetem korlátlan Urának a szolgálatában áll. Látszan fel úgy, mint aki tudja, csak azt az erőt képes sugározni, amit képes volt befogadni.

"Nem a képességek tesznek eredményessé - ha meg is névelted őket -, hanem az, amit az Úr tesz érted. Sokkal kevésbé bízunk abban, amit az ember tud tenni, és sokkal inkább abban, amit Isten tehet minden hávó lélekért! Az Úr szeretné, ha hittél hozzá fordulni. Szeretné, ha nagyszerű dolgokat vértelnél tőle." (KP, 96. old.)

"Látszág nincs tehetetlenebb, de valóságban legyőzhetetlenebb annál a léleknek, aki semmiséget érezve teljesen Istenre hagyatkozik." (PK, 111. old.)

Ez szőlő tétét felépítésről. Isten népeknek vezetői valóságban erőt sugároznak, de ez az erő Forrását, Istentől származik, és ők csak kizvetítik. Felépítésével nem saját ambíciókat kell megjeleníteniük, hanem azt a meggyőződésüket, hogy Uruk kezében tartja őket és a reájuk bízottakat is.

Á

2. Másodsor azt említettem, hogy a vezetőtől elvárjuk, tudja, mit akar. Jelen-tse meg, hogy honnan, hova tartunk, mi a stratégiánk. Jászfajt ebben a nyilvános imádságban a nép előtt azt mondja: "Istenünk, tételd meg őket! Mert nincs erőnk ezzel a nagy tétellel szemben, amely ellenünk tétmad. Nem tudjuk, mit tegyünk, csak rád tekintünk" (2Kor 20:12). Szeretnénk egy ilyen vezetőt, aki odaáll, és azt mondja: nem tudom, mit tegyek?

Sokszor a saját megoldásaink takarják el előttünk Isten megoldását. Az ember hajlamos arra, hogy csak a saját megoldásainak végén kezdjen el foglalkozni Isten

megoldásival. Mikor leszünk olyan helyzetben, hogy azt mondjuk, amit Jászfai mondott? "Csak rád tekintünk." Urunk, nem tudjuk, mit tegyünk, csak a Te vezetéssedre és tanácsodra várunk!

Isten napok

teremtésnek azt igazolja, hogy csak az ilyen pillanatokban tudott Isten hatalmas dolgokat cselekedni. Gondoljunk Jézus tanítványaira! Azt látjuk, hogy abban a tudatban álltak: "Nem tudjuk a megoldást, csak a Jézusnak is be kellene látnia. Ha megkapnánk a megfelelő lehetőséget, akkor kiderítené." Ma is vannak olyan vezetők vagy bizottsági tagok (vagy éppen olyanok, akik azok szeretnének lenni), akik úgy gondolják, hogy tudják (tudni) a megoldást. Időnként találkozik ilyen megjegyzésekkel: "Mert nem bízunk meg bennünket laikusokat, majd mi tudnánk mit és hogyan kell csinálni." Vagy: "Mert mindig olyanokat választanak, akik képtelenek megvalósítani." (Benne van: Bezzeg, ha engem választanának...) Az ilyen lelkiéletünk előtt lelkület. Párunk előtt után a tanítványok rájártak arra, hogy tehetetlenek a magunkban. Szükségük van egymásra, de kétségbeesés sem tehetnek mást, mint amit Jászfai mondott: "Nem tudjuk, mit tegyünk, csak terejéid és a szemünk." Előggé kétségekbe vagyunk-e esve napról napra, amikor elindulunk?

Krisztus

minden munkája naponta kényelmesebben Istenhez a Lelkek keresztségét. A keresztes munkások gyűljenek össze csoportokban; keressenek segítséget és menneket bízzék a helyes tervezésre és kivitelezésre egyaránt. Kérjék Isten azt kérjék Istentől, hogy kiválasztott kényelmesebben a lelki munka mezejében a Lelkek csodálatos keresztségében. A Lelkek megnyilvánulás ereje Isten munkásai előttében oly hatalmasan támogatja az igazság hirdetését, ahogy azt a világon minden tisztelete és dicsősége egyáltalán ve sem adhatja meg." (AT, 34. old.)

Ennyit a stratégiai tervezésről. Isten igazi nagy lehetőségei ott kezdődnek, ahol a mi emberi terveink és lehetőségeink befejeződnek. A lelki vezető úgy tervez, hogy Isten lehetőségei előtt nyit szíves kapukat.

Á

3. Harmadszor azt mondtam, hogy a vezetőtől elvárjuk: harcoljon értünk.

Izrael azt mondta Sámuelnek: "Olyanok akarunk lenni, mint minden más nap: királyunk bűnösösködőket felállítunk, ő vonuljon előttünk, és vezesse harcainkat" (1Sám 8:20). Jahiziel, az Ásr prófétája egy kényelmesebben Ázenetet adott Jászfainak és a napok: "Ezt mondja nektek az Ásr: Ne féljétek, és ne rettegjétek nagy

teremtéstől, mert nem a ti hibátok ez, hanem Istené. ...Nektek nem is kell majd harcolnotok, csak vesztéget állnotok és özenetek, hogyan szabadát meg benneteket az Ásr" (2Krn 20:15,

17). Vannak terhek, amelyeket magunkra kell vennünk, mint vezetők. De ne akarjunk Isten helyére állni! Ne is engedjük, hogy mások próbáljanak oda állítani.

Isten volt

Jáda erőssége ebben a világi helyzetben; ma is Ő napok erőssége. Ne a

fejedelmekben bázunk, Ás ne Állá-tsunk embereket Isten helyére! Nem szabad elfelejtenünk, hogy az ember esendő Ás tvedő. Isten, aki Á minden hatalom, a mi erős vödöbÁstÁnk. Minden veszélyben ÁreznÁnk kell, hogy ÁvÁ a harc. Erőforrásai kimerÁ-thetetlenek, Ás a lÁtszÁlagos tehetetlensÁg a győzelmet mÁg nagyobbÁ teszi." (PK, 127. old.)

Ezt tanulhatjuk a harcról. Amikor Ágy nevezzÁk, hogy "Isten Ágye", akkor engedjÁk is, hogy Isten Ágye legyen. Minden emberi beavatkozÁs kÁslelteti, Ás fÁjdalmassÁ teszi Isten megoldÁsÁt.

Á

4. VÁgÁl nÁhÁny szÁ a győzelemről. Ahogy tovább olvassuk a tÁrtÁnetet, egy nagyszerű győzelem tanÁi lehetÁnk. A legcsodÁlatosabb az, hogy egy kÁlÁnÁs eszkÁzzel vÁ-vtÁk ki a győzelmet. Mi volt ez? Az imÁdat. ÁEkkor JÁsÁfÁt arccal a fÁldig hajolt, Ás JÁda meg JeruzÁlem lakÁi mindnyÁjjan leborultak az Ásr szÁ-ne elött, Ás imÁdtÁk az Urat. A kehÁti Ás kÁrahi lÁvitÁk pedig fÁllÁlltak, Ás egyre hangosabban dicsÁrtÁk az Urat, lÁjel IstenÁt. Kora reggel fÁllkeltek Ás kivonultak TekÁa pusztÁjÁba. Amikor kivonultak, elöÁllt JÁsÁfÁt, Ás ezt mondta: Hallgassatok rÁm, JÁda Ás JeruzÁlem lakÁi! Higgyetek Istenetekben, az Ásrban, Ás megmaradtok! Higgyetek prÁfÁtÁinak, Ás boldogultok! MiutÁn tanÁicsot tartott a nÁppel, fÁllÁll-totta az Ásr Ánekeseit, akik szent ÁltÁzetben dicsÁrtÁk őt, Ás az arcvonal elött vonulva Ágy Ánekeltek: Adjatok hÁlÁt az Ásrnak, mert ÁrÁkkÁ tart szeretete! Amikor elkezdtÁk az ujjongÁst Ás a dicsÁretet, az Ásr lÁzadÁkat tÁmasztott a JÁdÁra tÁmadÁ ammÁniak, mÁÁbiak Ás a SzÁ-r-hegyvidÁk lakÁi kÁzÁtt, Ás ezÁrt veresÁget szenvedtek" (2KrÁn 20:18-22).

Az imÁdat alapja Istenbe, a prÁfÁtÁi Ázenetbe Ás az ÁgÁretekbe vetett bizalom volt. A fegyverek pedig szintÁn meglepőek voltak.

Milyen fegyvereket használjunk? PÁl apostol Kol 3:1-17-ben az Áj Álet alapjait Árja le. A győzelmes Álet fegyvereit ezen versek alapjÁn is ÁsszegezhetjÁk abban az Át fogalomban, amelyek kifejezik keresztÁny ÁletÁnk cÁljÁt, Isten megdicső-tÁsÁt: imÁdat, kÁzÁssÁg, tanÁtvÁnysÁg, szolgÁlat, kÁldetÁs.

Ha magunkra tekintÁnk, nehÁz helyzetben vagyunk. Nagy dolgokat vÁjrunk - de mÁjr tÁl rÁgen vÁjrunk. KiÁltanunk kell Istenhez! Urunk! ImÁdunk, bázunk Benned, bázunk prÁfÁtÁi ÁgÁreteidben, Ás kÁszek vagyunk felvenni a lelki fegyvereket. EngedjÁk, hogy mielőbb ÁtÁlhessÁk JÁsafÁtnak, Ás az Általa vezetett nÁpnek a tapasztalatÁt, hiszen sorsdÁntő napokban ÁlÁnk. Áza remÁnysÁg hitvallÁsÁhoz szilÁrdan ragaszkodjunk; mert hű ÁgÁretet tett" (Zsid 10:23).

Â

Dr. SzilvÃ¡si AndrÃ¡s